

PRIVILEGIJ VELIKIH LJUDI

22. studenoga 2015.

Mi, naše pokoljenje, postigli smo najve e i najviše dobro za kojim je hrvatski narod toliko stolje a težio. Postigli smo Hrvatsku Državu. Poglavnik Dr. Ante Paveli .

Ukazala se potreba da ovo stavim na stranice portala kamenjar.com kako je Poglavnik dr. Ante Paveli umro u Madridu 28 prosinca 1959. godine.

(Tražio sam neke dokumente i pronašao u časopisu "DRINA" br. 2/3. 1962., st 7, 8,9 i 10 nešto što nisam znao a što je za mene vrlo interesantno znati, te mislim da bi i vas moglo zanimati, tim više da je Ante Paveli bio hrvatski Poglavar za etiri godine Hrvatske Države, tj. bio je hrvatski državnik, a državnici se uvijek ukazuje velika po ast prilikom njihove smrti i pogreba. Prolistati svjetsko javno pisanje povodom smrti dra. Ante Paveli a, ništa ne emo prona i pozitivno, sve najgore, osim što je sve najbolje o Poglavnikovoj smrti pisao hrvatski državotvorni tisak u emigraciji. Zato mislim – s jedne strane – da zaslužuje da mu se na ovim stranicama na hrvatskom portalu otporas.com za Hrvate donese, prevedeno sa španjolskog na hrvatski, zapis španjolskog sve enika Fray Miguel Oltra Hernandez, ofm., (1911-1982) koji je bio uz Poglavnika kada je umirao, i – s druge strane – zaslužuje da se ovo donese upravo sada, danas, na dan 55 Obljetnice Poglavnikove smrti i jedan dan poslije prvog kruga predsjedni kih izbora za predsjednika RH, kako bi se ovim opisom mogli podsjetiti svi oni glasa i koji e imati priliku u drugom krugu 11. sije nja 2015. godine glasati za Kolindu Grabar Kitarovi kao za jednu državotvornu predsjednicu RH, koja bi trebala, povijesti i istine radi sa svim državnim po astima nove Vlade RH prenijeti posmrtno ostatke iz Madrida prvog u povijesti hrvatskog Poglavnika u glavni grad Zagreb, na Mirogoj, gdje e po ivati uz PLEJADU SVIH DRUGIH HRVATSKIH VELIKANA; kao i za podsjetiti sve one koji e svoje glasove 11. sije nja dati Ivi Josipovi u, ovjeku koji nema hrvatskog državotvornog osje aja za HRVATSKE VELIKANE, a ima ih za jugoslavenske velikane. Žao mi je da ovaj zapis nemam u originalu na španjolskom jeziku. Ali znam i siguran sam da e se itatelji portala Kamenjar.com zadovoljiti i s ovim prijevodom. Mile Boban, Otporaš.)

PRIVILEGIJ VELIKIH LJUDI

Jednoga dana prije dosta godina, jedan novodošli Hrvat me prozvaao "svojim konzulom" i prema obi aju, pola u zbilji, pola u šali, nazvaao me advokatom izgubljenih parnica...Kao vojnici nacija koje imaju toliko toga sli noga u svojem ži u i svojim problemima, razgovarali smo o problemima iskreno i sa duhom fran iskanske jednostavnosti, pa i sa veseljem.

Problemi Hrvata, i Nijemaca i ostalih narodnosti, koji su dolazili u Španjolsku bili su identi ni. Obi no se kaže, da se našlo "drugom domovinu". Pa ipak, unato svemu, našlo se je samo "drugom domovinu", nego se je ovdje našlo nešto i prave Domovine, jedne, autenti ne i itave domovine. Hrvati, Nijemci i ostali narodi, ili ve ina njih, našli su nešto više nego pravo na azil, našli su slobodu, život i sigurnost. Nešto više nego i samo milosrdje. Našla su se bra a duha.

Vršio sam dužnost "konzula" najbolje kako sam znao i mogao, i u tom vršenju dužnosti "izgubljenih parnica" susreo sam se sa mnogo Hrvata najraznije precedencije. Bilo je radnika, studenata, sve enika, vojnika, intelektualaca, a medju svima dva zaista velika ovjeka: Sarajevski Nadbiskup (*dr. Ivan Šari , evangelist i nadbiskup vrhbosanski, moja opaska, Otporaš.*) i Poglavnik.

Nadbiskup Sarajeva i mu eni ki Kardinal Stepinac, jedan osobno prisutan (*misli se na dra. Ivana Šari , moja opaska*), drugi u duhu, (*Misli se na kardinala Stepinca, jer je bio u zatvoru, moja opaska, Otporaš.*), dostojno su predstavljali mu eni ku Hrvatsku pred 30 milijuna španjolskih katolika.

A onda je Poglavnik imao velikih poteško a u Argentini. Tada je ve , moralno i politi ki, naša dužnost bila pomo i Poglavniku. Mi nismo zaboravili, da su se u našem gradjanskom ratu, ovdje u Španjolskoj, borili oni isti komunisti ki šefovi, protiv kojih ste se i Vi, Hrvati, na elu sa Poglavnikom borili. Mi smo znali da ste se herojski borili za svoju nezavisnost i svoju slobodu. Cienili smo vaše žrtve i napore, cienili hrabrost i vrline. Znali smo i za progone Kristove Crkve. Bilo je logi no, da se povoljno rieši problem vašeg šefa, Poglavnika. (*To je bilo poslije atentata na Poglavnika 10 travnja 1957. godine u Argentini, nedaleko Buines Aires, kada je Poglavnik imao poteško a za ostati u Argentini, moja opaska, Otporaš.*) I mi smo taj problem riešili i Poglavnik je došao u Španjolsku, gdje je našao sigurnost, mir, – i prijatelje!

Španjolska nije nikome zaniekala svoje pomo i. Odmah nakon rata sa hrvatskim i njema kim prijateljima stvorili smo list "ADELANTADOS DE SANTIAGO" (Vitezovi Svetoga Jakova). Pomoglo se mnogim Nijemcima i Hrvatima, kako u Njema koj, tako i ovdje, u Španjolskoj, i svugdje, gdje je potrebno bilo.

Da, bilo je vremena kada nije ni Španjolskoj bilo lako. Takova je bila politika i Španjolska nije mogla riješiti mnoge probleme, koje bi rado bila *(po svoj prilici "htijela", moja opaska, Otporaš.)* riješiti. Ali su Španjolci, osobno, naprema politici zauzeli pravi stav, i uvijek pomogli i u slu ajevima, kada to nije bilo lako...

Tako smo došli do asa, koji za sve Vas predstavlja prekretnicu: smrt Poglavnika. Tako se je i moje konzulstvo pretvorilo u "apostolsko konzulstvo", jer sam Vašem Poglavniku dao Zadnju Pomast (Viatico).

I ako je bio u životu gorostas, bio je još više u svojim asovima. Umro je jedan veliki ovjek, veliki borac, obnovitelj Hrvatske Države *(Zamislimo se ovdje malo, samo na trenutak, i sami sebi predpostavimo da je Poglavnik bio neke druge narodnosti, Kinez, Afrikanac, Rus, Španjolak ili netko drugi osim Hrvata, koliko smo mi Hrvati plemeniti i zahvalni narod, ne bih se za udio vidjeti nazive ulica, naselja, spomenika i sl. imenom Ante Paveli a. Ali, kada se radi o Hrvatu, zgnje i ga, satari ga, moja opaska, Otporaš.)*, sef jedne organizacije, – i umro je krš anski! Umro je estito!

Poglavnik je zaista znao, da se približuje kraj. Htio je umrieti estito, kako se i dolikuje Velikom ovjeku. Znao je umrieti estito i to neka služi na ast Hrvatskoj i Hrvatima! Imali ste šefa, koji je bio za života jak, borac, koji se predao Bogu ponizno, kao što i dolikuje zaista velikmi i jakim borcima. Dao sam Poglavniku Svetu Pri est i zadnju pomast (Viatico) u društvu jednog hrvatskog sve enika. *(po svemu sude i to bi morao biti fra. Branko Mari , Hercegova ki franjevac od Širokog Brijega, moja opaska, Otporaš.)* I malo iza toga duša se rastala od tiela, koje je bilo umorno od tolike borbe, tolikih progona, tolikih nesre a, toliko nezahvalnosti.

Ali Poglavnik je opraštao i molio, da mu se oprost. Taj in je bio najve i od svih u Njegovom dugom i napornom radu i životu. U asu kada se duša rastavljala od umornog tiela, Poglavnik nije imao protivnika, nije imao neprijatelja. On je bio u miru sa svima: sa Bogom i sa ljudima.

Bio je velik u borbi, u životu, i bio je velik u asu smrti. To je Privilegij Velikih LJudi!

Veliki narodi znaju cijeniti svoje mrtve *(da, cijeniti svoje mrtve ako se želimo svrstati u velike narode, ne velike po pu anstvu, nego velki po duhu, moja opaska, Otporaš.)* velikane, znaju cijeniti zasluge svojih velikana i znaju opraštati i zaboravljati male stvari. Poglavnik je zaista Velikan. Ali je bio ovjek, pa je logi no, da je imao i svojih slabosti, kao i svi ljudi, ali su vrline Poglavnika daleko nadmašile Njegove pogreške. Pred njegovim grobom valja misliti domovinski, ljudski i krš anski.

Poglavnik (je) opraštao traže i Mir Božiji. Bog i Povijest, suditi e svima nama. Pustimo hrvatskom narodu i u krajnjoj instanci Bogu, da kažu zadnju rije . I tako dugo budimo razborni, pravedni i milosrdni sa svojim velikim ljudima, sa herojima.

Nemojte napustiti veliki put vje nosti, zaboravite sitnice.

Ako budete radili tako, vjerni svojoj vlastitoj veli ini, imati ete mnogo prijatelja u našoj zemlji. A vaš "Konzul" biti e sretan kad se približe asovi oslobodjenja Vaše Domovine!

Slava Poglavniku!

Živila Hrvatska!

Prepisao Mile Boban, Otporaš.